

Dwa światy, czyli dlaczego skarpetki zostają pod łóżkiem

17 lipca 2017

Ileż razy w rodzinach słyszymy od żony: „jak mogłeś tego nie zobaczyć”, „jak mogłaś tego nie umieć zrobić”. Badania naukowe wykazują, że choć żyjemy w tym samym świecie, to jednak mężczyźni i kobiety odbierają go zupełnie inaczej.

KTÓRA PŁEĆ INTELIGENTNIEJSZA

W roku 2003 duński psycholog Helmuth Nyborg przeprowadził test na inteligencję wśród dużej grupy uczniów, dając im do rozwiązania 21 testów na inteligencję. W wyodrębnionej grupie osób o najwyższym IQ (5% całej badanej grupy) przewaga chłopców była ogromna i im wyższe było IQ, tym mniej było w grupie dziewcząt. Z IQ 130 przewaga chłopców nad dziewczynkami była sześciokrotna. Badania te potwierdzają olimpiady przedmiotowe z matematyki, fizyki, czy też stosunek chłopców do dziewcząt na wydziałach politechnicznych, gdzie przewaga chłopców jest wyraźna. Tak więc wyższość inteligencji chłopców nad dziewczynkami wydawała się dominująca. Lecz właśnie zwrócono uwagę na olimpiady. Bo jeżeli popatrzymy na olimpiady np. z przedmiotów biologiczno-chemicznych, tam tendencja się

odwraca. Dziewczynki biją na głowę chłopców. Wydaje się, że w ocenie inteligencji płci można przyjąć, że tam, gdzie w grę wchodzi widzenie przestrzenne, konstrukcyjne, pomysł – przewagę mają mężczyźni. Gdzie zaś chodzi o wytrwałość, włożenie pracy, precyzję – kobiety są niedoścignione.

To właśnie kazało zwrócić uwagę na czynniki kulturowe. Od najmłodszych lat dziewczynki otrzymują zabawki kształtujące tradycyjną rolę kobiety w społeczeństwie. Chłopcy zaś otrzymują zabawki rozwijające chęć poznania świata, widzenie przestrzenne, odwagę w konstruowaniu, budowaniu, tworzeniu. Właśnie nad tym powinni zastanowić się rodzice i dziadkowie małych dziewczynek. Chcecie wychować księżniczkę, której celem życiowym będzie bogaty mąż, kupcie jej kolekcję lalek barbiepodobnych z kompletem ubrań, domków itd. Jeżeli jednak chcecie, aby dziewczynka coś więcej w życiu osiągnęła, to cóż wam przeszkadza w kupowaniu zabawek rozwijających cechy poznawcze, wzbudzające chęć zmiany, odkrywania, a nie tylko kopiowania tradycyjnych wzorców? Czy na którejś zabawce napisano – tylko dla chłopców?

JEDNAK MÓZGI KOBIETY I MĘŻCZYZNY DZIAŁAJĄ INACZEJ

Badania prowadzone na University of California wykazały różnice w działaniu i budowie mózgów kobiet i mężczyzn. Mężczyźni mają ok. 6,5 razy więcej istoty szarej reprezentującej centra przetwarzania informacji w mózgu, kobiety zaś 10 razy więcej istoty białej, łączącej takie centra. Mimo tego, że mózg mężczyzn jest większy, liczba połączeń nerwowych jest zbliżona. Większa ilość substancji szarej może być odpowiedzialna za większe uzdolnienia mężczyzn w dziedzinach matematyczno-fizycznych. Lepsza integracja i zbieranie informacji może wpływać na zdolności językowe kobiet. Inne też są obszary mózgu zaangażowane w procesy myślowe. O ile ponad 80% procesów myślowych u kobiet odbywa się w płatach czołowych, o tyle u mężczyzn substancje odpowiedzialne za te procesy są bardziej rozłożone po całym mózgu i płaty czołowe biorą udział w niewiele ponad 40% tych

procesów. Ma to istotne znaczenie dla upośledzeń i rehabilitacji po wypadkach z uszkodzeniami mózgu.

ODMIENNE WIDZENIE ŚWIATA

Okazuje się, że narząd jednego z najważniejszych zmysłów, którym poznajemy świat – czyli zmysłu widzenia, u kobiet i mężczyzn zbudowany jest inaczej. Oko męskie jest organem wyspecjalizowanym do wychwytywania wroga, nakierunkowanym na postrzeganie obiektu w ruchu (spadek po przodkach myśliwych i wojownikach). Siatkówka męska ma więcej światłoczułych komórek wykrywających przedmioty poruszające się. Kobiety widzą świat bardziej wieloaspektowo. Widzą lepiej w nocy, mają szersze pole widzenia, jak i lepszą zdolność rozpoznawania barw. Tak więc nie dziwcie się, drogie panie, gdy wasz najmilszy nie zobaczy skarpetek leżących pod łóżkiem czy też worka śmieci stojących przy drzwiach. Jeszcze nikt nie wynalazł szybko poruszających się brudnych skarpetek albo podskakujących worków, a obiekty nieruchome stanowczo znajdują się poza zakresem możliwości dostrzegania męskiego wzroku.

KOBIETY ŻYJĄ DŁUŻEJ

Kobiety mają znacznie sprawniejszy układ odpornościowy. Zgodnie z badaniami naukowców z Imperial College of Medicine w Londynie grasica kobiet produkuje więcej limfocytów odpowiedzialnych za obronę organizmu. Stąd też wynika dłuższe średnie życie kobiet.

KOBIETY I MĘŻCZYŹNI MÓWIĄ INNYMI JĘZYKAMI

Mężczyźni kładą nacisk na przekazanie informacji, kobiety zaś na przekazywanie uczuć. W książce Mario Barth „Przetłumacz damsko-męski, czyli pierwsza pomoc bezradnego mężczyzny” przytoczono taki dialog:

KOBIETA: Już mnie nie kochasz.

MĘŻCZYŻNA: Ależ skąd, kocham cię.

KOBIETA: Nie, nie kochasz, nie kochasz mnie i już.

MĘŻCZYŻNA: Ależ skarbie, tylko Ciebie Kocham.

KOBIETA: Nie, nie, możesz się mi przyznać.

MĘŻCZYŻNA: Skarbie, Kocham Cię tak samo jak pierwszego dnia.

KOBIETA: Czyli tak, jakby nigdy nic między nami nie zaszło.

Dziewczynki w wieku niemowlęcym wcześniej rozpoznają twarze, wcześniej zaczynają mówić. Kobiety lepiej operują językiem, potrafią wyrazić słowem swoje uczucia i łatwiej im przychodzi nauka języków obcych. Kobieta pewna swych werbalnych możliwości zwykle nie oczekuje odpowiedzi na swoje pytanie, ona od razu rozpoczyna negocjacje. Mężczyzna wie, że nawet jeżeli jego argumenty są silniejsze, nie sprost możliwościom żony, stąd częściej posługuje się rozkazami, a nawet groźbami. Kobiety zaś wolą posługiwać się w rozmowie aluzjami i prośbami. Mężczyzna, nie umiejąc mówić o uczuciach tak jak kobieta, wyraża emocje w inny sposób – daje prezenty, pomaga w pracach fizycznych lub je wykonuje sam. Pewien psycholog zalecił swemu znajomemu, aby dla pogodzenia się z żoną zrobił coś dla niej przyjemnego. Ten poszedł do domu i umył jej samochód. Praktyczne, ale czy faktycznie ona tego chciała, czy też wolałaby słowa o uczuciach? A czego by wyście oczekiwały, drogie panie, w takich sytuacjach?

ODREAGOWANIE PODŁĘGO DNIA

Zupełnie inaczej mężczyźni i kobiety odreagowują podły dzień. Mężczyzna pójdzie na salę gimnastyczną, siłownię, wykona pracę, w której wysiłkiem fizycznym zabije przykre wspomnienia. A jeżeli nie, to spotka się z kolegami, spowoduje, że zapomni o przykrościach i najwyżej rano obudzi się z potężnym kacem. Kobiety podchodzą do tego inaczej. One pójda do sklepu i wróca z rzeczami, które delikatnie mówiąc, nie są najbardziej potrzebne, lub też pocieszą się czymś słodkim. Niestety następnego ranka stres zamiast zniknąć na

stałe odnawia się, bo jak spłacić dług zaciągnięty kartą kredytową, czy też jak zrzucić zbędne centymetry w biodrach, których wczoraj przybyło.

Oczywiście nie tylko takie stereotypowe zachowania zdarzają się w domach. Nieraz mężczyzna zamiast wybrać siłownię, odreagowuje na żonie i dzieciach, a kobieta woli się wypłakać i wygadać przed przyjaciółką. Czasem ona odreagowuje sprzątaniami czystego mieszkania, a on domaga się ciasta na pocieszenie.

KOBIECA INTUICJA

Mężczyźni charakteryzują się lepszą koordynacją ręka – oko, panie mają lepszą pamięć wzrokową, są wrażliwsze na dotyk. Znacznie lepiej rozróżniają zapachy, szczególnie przed owulacją. Znacznie lepiej słyszą płacz dziecka. Lepiej rozpoznają kolory, fakturę przedmiotów. Zwracają uwagę na więcej szczegółów, również w zachowaniu i wyglądzie ludzi. Stąd właśnie wywodzi się osławiona kobieca intuicja. Gdyż widząc więcej szczegółów są w stanie szybciej rozpoznać intencje drugiego.

CZY MĘŻCZYŻNA BYŁBY W STANIE URODZIĆ DZIECKO?

Odpowiedź na to pytanie w świetle badań odporności płci na ból wydaje się być negatywna. O ile charakterystyka odczuwania bólu u kobiet jest mniej więcej płaska w czasie (czyli obserwujemy ten sam poziom odczuwania w dłuższym okresie czasu), o tyle mężczyzna początkowo bólu nie odczuwa wcale, z upływem czasu jednak odczuwanie bólu rośnie przekraczając znacznie poziom odczuwania przez kobiety. Stąd bierze się fakt, że przy długotrwałym bólu mężczyzna będzie się bardziej skarżył, a dziecka by nie urodził, bo wcześniej pewnie by zemdlał.

STOSUNEK DO DZIECKA

I tu można zauważyć istotne różnice między rodzicami. Podczas

gdy dla matki ważne jest dziecko tu i teraz, dla ojca ważniejsze wydaje się dziecko w przyszłości. Tak więc zabawy matki z dzieckiem nastawione tylko na tworzenie więzi i dawanie maluchowi poczucia bezpieczeństwa, jak przytulanie, uśmiechanie, gaworzenie językiem dziecka mężczyzna odbiera nieco lekceważąco, według niego zabawa ma służyć przyszłemu sukcesowi. Jak zwraca się do dziecka, to je uczy mówić poprawnym językiem, jak bierze grzechotkę, to ćwiczy u dziecka spostrzegawczość, jak podtrzymuje przy chodzeniu, to ćwiczy przyszłego mistrza sportu.

A I SŁABOŚĆ BYWA MOCNĄ STRONĄ

Przeciętna kobieta wprawdzie gorzej orientuje się w terenie i mapę obraca tak, by kierunek na mapie był zgodny z rzeczywistym kierunkiem marszu czy jazdy, ale okazuje się, że często szybciej dociera do celu. Bo o ile panowie będą szukali drogi na własną rękę, starali się posługiwać mapami, wyobraźnią, pamięcią, to panie po prostu nie odczuwając zażenowania, bo przecież blondynka może pobłądzić, pytają o drogę i tą metodą wielokrotnie szybciej docierają do celu, niż bazujący na swej lepszej orientacji mężczyźni. Dla mężczyzny przyznanie się do niewiedzy, szczególnie w obecności kobiety, bywa nie lada wyzwaniem.

CZY NASZE RÓŻNICE W ODCZYTNIWANIU ŚWIATA TO TYLKO RÓŻNICE KULTUROWE?

Otóż w Papui Nowej-Gwinei w pewnych plemionach część chłopców się kastruje i wychowuje jak dziewczynki. Naukowcy badający tych chłopców doszli do wniosku, że w czasie dojrzewania chłopcy ci powracają do swych męskich zachowań, co stanowi zaprzeczenie teorii, iż różnice między kobietami i mężczyznami wynikają tylko i wyłącznie z różnic w wychowaniu.

Naukowcy twierdzą też, że tak nieraz akcentowane różnice między kobietami a mężczyznami w sferze emocji naprawdę są niewielkie, jeśli chodzi o biologię. Niektóre kultury

pozwalają kobietom na swobodne okazywanie uczuć, a zabraniają tego mężczyznom. Porównując przeciętnego Polaka z przeciętnym Rosjaninem czy Semitą, okazałoby się, że mężczyźni wychowani w tych kulturach są bardziej wylewni od polskiej kobiety. U ludów semickich nawet publiczny płacz mężczyzny nie kompromituje ich męskości, jak to jest u nas.

Dziś mamy mniejszą przepaść między kobietami i mężczyznami. Zatarciu ulegają różnice wynikające ze zjawisk kulturowych. Rodzice coraz mniejszy nacisk kładą na wychowanie wyróżniające płeć dziecka, tak preferowane dawniej. Stąd coraz częściej pozostają tylko różnice wynikające z różnic biologicznych między kobietą i mężczyzną. Te naturalne różnice można nieco niwelować, tak jak poprzednio je wzmacniano. Wykazano, że kobiety częściej niż mężczyźni się uśmiechają, ponieważ wykorzystują ten sposób dla rozładowania napięcia w kontaktach z innymi.

Różnice te jednak znikają, gdy kobiety wykonują „męskie” zawody lub role społeczne.

Zastanówmy się jednak, czy warto je niwelować? Może wystarczy wychować dziewczynkę na samodzielną, ufającą we własne siły i nie szukającą za wszelką cenę oparcia u męża, ale nie przedobrzymy i nie pozbawmy jej ciepłego uśmiechu, umiejętności odczytywania i okazywania emocji. Za to rozwijajmy nieco tych umiejętności u chłopca. Może wtedy Marsjanie i Wenusjanki będą potrafili się częściej porozumieć?

DROBIAZGI ODKRYWAJĄ PŁEĆ

Na zakończenia mały quiz. Wiemy, że można z dużym prawdopodobieństwem odróżnić chłopca od dziewczynki rzucając siedzącemu dziecku na kolana jakiś przedmiot np. piłkę. Dziewczynka rozchyli nogi, aby przedmiot przeleciał. Chłopiec je złączy, automatycznie chroniąc swoje genitalia. Ale są jeszcze inne czynności, już może nie tak silnie skorelowane z płcią, lecz statystycznie (czyli tak postępuje większość

wybranej grupy) inaczej wykonywane przez kobiety, a inaczej przez mężczyzn. Wykonaj te czynności i dopiero potem przeczytaj niżej zamieszczone odpowiedzi, jak wykonuje je statystyczna kobieta, a jak statystyczny mężczyzna:

1. Wykonaj ruch zapalenia zapałki. Czy wykonałaś/eś go pocierając zapałką od siebie czy do siebie? A teraz zgaś, zrobisz to przez zdmuchnięcie czy też pomachanie w powietrzu, aby zgasła?

2. Jakich noży używasz w kuchni? Tych, co są przeznaczone do danej czynności np. obierania warzyw, czy też tych, co są dla Ciebie najwygodniejsze, stosując je do wielu różnych czynności?

3. Obejrzyj swoje paznokcie. Czy wyciągnęłaś/eś wyprostowaną dłoń przed siebie, czy zagięłaś/zagiąłeś palce do siebie?

4. Wstań i zerknij na podeszwę stopy, czy coś się do niej nie przykleiło.

Odpowiedzi:

1. A więc kobieta zapalając zapałkę pociera ją od siebie, a gasząc zdmuchuje płomień, mężczyzna pociera do siebie, a gasi przez potrząśnięcie.

2. Większość kobiet krojąc chleb, ser czy też pomidora na kanapkę użyje jednego noża, mężczyźni częściej zastosują ten, który jest do tego przeznaczony.

3. Oglądając paznokcie większość kobiet wyciągnie wyprostowaną dłoń przed siebie, mężczyźni zaginają palce.

4. Patrząc na podeszwę buta, kobieta najczęściej wygnie nogę do tyłu, spoglądając przez ramię, mężczyzna zagnie nogę przed siebie i obejrzy spód podeszwy z przodu.

I co się okazało? Jesteście typowymi przedstawicielami swojej płci, czy też osobnikami, którzy swoim istnieniem udowadniają,

że świat nie jest czarno-biały, i jak 100% mężczyzna, tak i 100% kobieta to wyjątki, bo rozkład statystyczny „męskości” i „kobiecości” układa się zgodnie z krzywą Gaussa, podobnie jak inne cechy biologiczne.

Autorstwo tekstu i zdjęcia: Zawisza Niebieski

Źródło: WolneMedia.net

BIBLIOGRAFIA

1. Krzysztof Boczek, „Dwie płcie, dwa światy”, „Focus” nr 10/2005.
2. Anne Moir, Dawod Jessel, „Płeć mózgu”, PIW, 1993.
3. Wolfgang Hars, „Mężczyźni myślą tylko o jednym, kobiety za dużo gadają”, Videograf II, 2003.